

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ג ע"ב

פרשת מצורע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאִזּוּב. תָּא חֲזִי, בְּרַנְשׁ דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּפִילְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְאִשְׁתַּדֵּל בְּאִוְרֵייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא שְׂאֲרֵי עָלֵי וְשְׂכִינְתָּא אִשְׁתַּתְּפָא בְּהִדְיָה. כִּיּוֹן דְּבֵר נָשׁ אֲתִי לְאַסְתָּאבָא, שְׂכִינְתָּא
אִסְתַּלְקַת מִנִּיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְחִיק מִנִּיהּ, וְכָל סֵטְרָא דְּקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה מְרַחֲקִין
מִנִּיהּ, וְשְׂאֲרֵי עָלֵיהּ רוּחַ מְסֻאָבָא וְכָל סֵטְרָא דְּמְסֻאָבָא, אֲתִי לְאַתְדַּכָּא מְסִיעִין לֵיהּ.
בְּתֵר דְּאַתְדַּכֵּי וְאַהֲדֵר בְּתִשׁוּבָה, הֵהוּא דְּאַסְתַּלַּק מִנִּיהּ אֶהְדֵּר, וְשְׂאֲרֵי עָלֵי.

תרגום לעברית

פִּתַּח וְאָמַר, וְלִקַּח לְמַטְהָר שְׁתֵּי צִפְּרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְאִזּוּב. בֹּא
רָאָה, אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדֵי רַבּוֹנוֹ וּמִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה עָלָיו,
וְהַשְׂכִּינָה מִשְׁתַּתְּפָת עִמּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁאָדָם בָּא לְהַטְמֵא, הַשְׂכִּינָה מִסְתַּלְקַת מִמֶּנּוּ, הַקְדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְתַרְחֵק מִמֶּנּוּ, וְכָל צֵד הַקְדָּשָׁה שֶׁל רַבּוֹנוֹ מְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, וְשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ
טְמֵאָה וְכָל צֵד הַטְמֵאָה. אִם בָּא לְהַטְהָר, מְסִיעִים אוֹתוֹ. אַחֵר שֶׁנִּטְהָר וְחִזֵּר בְּתִשׁוּבָה,
אוֹתוֹ שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ חִזֵּר וְשׁוֹרָה עָלָיו.

תא חזי, כתיב ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות. כיון דאמר שתי צפרים, לא ידענא דאינון חיות, אלא, הא אוקמוה, אבל חיות, חיות ממש. כמה דאת אמר (יחזקאל א) וארא החיות, לקבל אתר דינקי מנייהו נביאי מהימני, ועץ ארז הא אתמר, ושני תולעת, סטר סומקא דגבורה דאשתתף בהדיה בקדמיתא. ואזוב, דא ו' ועירא, דיניק ליה לכנסת ישראל, ובגין כה, עץ ארז ואזוב, אזלן כחדא, ועל דא ו' ו' כחדא אשתכחו, חד עלאה, וחד ועירא, וקרין לון, ו' עלאה, ו' תתאה. וכלהו אהדרו לשריא עלוי בגין דהא אתדכי, לקבל אליו, לתתא (מנייהו), עץ ארז ואזוב ושני תולעת אשתכחו (בשמה) בדכיותא דא, ותליין מאלין עלאין.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות. כיון שאמר שתי צפרים, לא ידענו שהן חיות? אלא הרי פרשוה, אבל חיות, חיות ממש, כמו שנאמר (יחזקאל א) וארא החיות, כנגד המקום שיונקים מהם הנביאים הנאמנים. ועץ ארז, הרי נתבאר. ושני תולעת, הצד האדם של גבורה שהשתתף עמו בראשונה. ואזוב, זו ו' קטנה שמיניקה את כנסת ישראל. ומשום כה עץ ארז ואזוב הולכים יחד, ועל כן ו' ו' נמצאו כאחד, אחד עליון ואחד קטן, וקוראים להם ו' עליונה, ו' תחתונה. וכלם חוזרים לשרות עליו, משום שהרי נטהר. כנגד אלה למטה (מהם) - עץ ארז ואזוב ושני תולעת נמצאו (בשם) בגדלה הזו, ותלויים מהעליונות הקלו.

טקסט הזוהר

רבי יהודה ורבי יצחק הוו אזלי בארשא. יתבו בההוא בי חקלא וצלו. בתר דסיימו צלותא קמו ואזלו. פתח רבי יהודה במלי דאורייתא. ואמר, (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר. עץ חיים, דא אורייתא, דאיהי אילנא עלאה רבא ותקיה. תורה, אמאי אקרי תורה. בגין דאורי וגלי כמה דהוה סתים דלא אתידע. חיים,

דְּכָל חַיִּים דְּלַעֲיָלָא בְּהָ אֶתְכַלִּילוּ, וּמִנָּה נִפְקִין. לְמַחְזִיקִים בְּהָ, לְאִינוּן דְּאַחְדִּין בְּהָ, דְּמֵאן
דְּאַחִיד בְּאוֹרֵייתָא אַחִיד בְּכָלָא, אַחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא. וְתוּמְכִיָּה מְאוּשָׁר, מֵאן תוּמְכִיָּה.
אֵלִין אִינוּן דְּמַטִּילִין מְלָא, לְכִיסָן שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

תרגום לעברית

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך. ישבו באותו שדה והתפללו. אחר שסיימו את
התפלה, קמו והלכו. פתח רבי יהודה בדברי תורה ואמר, (משלי ג) עץ חיים היא
למחזיקים בה ותמכיָה מאשר. עץ חיים - זו התורה, שהיא עץ עליון גדול וחזק. תורה,
למה נקראת תורה? משום שמורה ומגלה את מה שהיה סתום ולא ידוע. חיים, שכל
החיים שלמעלה נכללו בה, וממנה יוצאים. למחזיקים בה, את אותם שאוחזים בה,
שמי שאוחז בתורה אוחז בכל. אחוז למעלה ולמטה. ותמכיָה מאשר, מי זה תומכיָה?
אלו אותם שמטילים מלאי לכיסם של תלמידי חכמים, כמו שבארנו.

טקסט הזהרה

ותומכיָה, זכי לנביאי מהימני דִּיפְקוֹן מִנִּיהָ. מאשר, אל תקרי מאשר, אלא מראשו,
אינון תמכין לאורייתא, מראשו ועד סופו. מראשו, דא רישא דכלא דאקרי ראש,
דכתיב, (משלי ח) מעולם נסכתי מראש. וראש דא חכמה, דאיהי רישא לכל גופא,
וגופא אתפשט ביה עד סיומא דשית סטרין, ותומכיָה, כמה דאתאמר, (שיר השירים
ה) שוקיו צמודי שש. דאינון דמטילין מלאי לכיסן של תלמידי חכמים אינון תמכין
לאורייתא מרישא עד סיומא דגופא, וכל מהימנותא, ביה תליא, ואתמך. וזכי לבנין
דיתחזון לנביאי מהימני.

תרגום לעברית

ותמכיָה, זוכה שיצאו ממנו נביאים נאמנים. מאשר, אל תקרי מאשר אלא מראשו.
אותם התומכים של התורה מראשו ועד סופו. מראשו, צד הראש של הכל שנקרא
ראש, שכתוב (שם ח) מעולם נסכתי מראש. וראש זו חכמה, שהיא הראש לכל הגוף,

והגוף מתפשט בזה עד הסיום של ששת הצדדים ותמכיה, כמו שנאמר (שיר ה) שוקיו
עמודי שש. שאותם שמטילים מלאי לכיסם של תלמידי חכמים, הם תומכים את
התורה מהראש עד סיום הגוף, וכל האמונה בו תלויה, ונתמך. וזוהי לבנים שיראו
לנביאים נאמנים.

טקסט הזוהר

רבי יצחק פתח, (ויקרא א) ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר. ויקרא
אלך ועירא, אמאי. אלא בגין לאחזאה מאן הוא ההוא דקרא, ההוא דשרי במקדשא,
וכדין זמין למשה, כמאן דזמין אושפיזא. הכא א' ועירא, התם א' רבתיא, אדם שת
אנוש. (ס' א אדם) דא שלימו דכלא.

תרגום לעברית

רבי יצחק פתח, ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. ויקרא,
אלך קטנה, למה? אלא כדי להראות מיהו אותו שקרא - אותו ששרוי במקדש, ואז זמן את משה
כמו שמזמין אורח. כאן א' קטנה, שם א' גדולה. אדם שת אנוש. (אדם) זו שלמות
הכל.

טקסט הזוהר

תא חזי, מה בין משה לאהרן, הי מנייהו עלאה. אלא משה עלאה, משה שושבינא
דמלכא, אהרן שושבינא דמטרוניתא. מתל למלכא דההו ליה מטרוניתא עלאה. מה
עבד. יתב לה שושבינא לתקנא לה ולאסתכלא במלי דביתא. ועל דא, כד עייל
שושבינא דא למלכא, לא עייל אלא עם מטרוניתא, הדא הוא דכתיב, בזאת יבא אהרן
וגו'.

בא וראה מה בין מִשֶּׁה לְאַהֲרֹן, מי מהם עָלִיוֹן? אֵלֶּא מִשֶּׁה הוּא הָעָלִיוֹן, מִשֶּׁה הוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ, וְאַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵין הַגְּבִירָה. מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהִיָּתָה לוֹ גְּבִירָה עָלִיוֹנָה. מֶה עֲשֶׂה? נָתַן לוֹ שׁוֹשְׁבֵין לְתֵקֶן אוֹתָהּ וּלְהַסְתַּכֵּל בְּדִבְרֵי הַבַּיִת. וְעַל כֵּן, כְּשֶׁנִּכְנַס הַשׁוֹשְׁבֵין הַזֶּה לְמֶלֶךְ, לֹא נִכְנַס אֶלָּא רַק עִם הַגְּבִירָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן וְגו'.

טקסט הזוהר

מִשֶּׁה שׁוֹשְׁבֵין לְמֶלֶךְ, בְּגִין כִּי אֲזִדְמֵן כְּאוֹשְׁפִיזָא, וּלְכַתֵּר, וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו. אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵין לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכָל מְלוֹי הָווּ, לְפִיִּסָּא לְמֶלֶךְא בְּמִטְרוֹנִיתָא, וַיִּתְפָּיִס מֶלֶךְא בְּהֶדְהָ. וְעַל דָּא בְּגִין דְּאִיהוּ, שׁוֹשְׁבֵין לָהּ שׁוֹי מְדוּרִיָּה בְּהֶדְהָ, לְתַקְנָא בֵּיתָא וּלְעֵינָא תְּדִיר בְּמִלֵּי דְּבֵיתָא. וְעַל דָּא אֲתַתְּקֵן כְּגוּוֹנָא דְּלַעֲיָלָא, וְאַקְרִי כְּהֵן גָּדוֹל. מִנָּא לָן. דְּכַתִּיב, (תהלים קי) אַתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צָדֵק.

תרגום לעברית

מִשֶּׁה הוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם כִּי הִזְדְּמֵן כְּאוֹרָחַ, וְאַחַר כֵּן - וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו. אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵין שֶׁל הַגְּבִירָה, וְכָל דְּבָרָיו הָיוּ לְפִיִּס אֶת הַמֶּלֶךְ עִם הַמֶּלֶכָּה, וַיִּתְפָּיִס הַמֶּלֶךְ עִמָּהּ. וְעַל כֵּן, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין שְׁלָהּ, הוּא שֶׁם מְדוּרוֹ עִמָּהּ לְתַקֵּן אֶת הַבַּיִת וּלְעֵין תְּמִיד בְּדִבְרֵי הַבַּיִת. וְעַל כֵּן הִתְתַּקֵּן כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְנִקְרָא כְּהֵן גָּדוֹל. מִנָּה לָנוּ? שְׂכָתוֹב (תהלים קי) אַתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צָדֵק.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וּבְגִין כִּי כָל מַה דְּאַצְטְרִיף מִבֵּי מֶלֶךְא, נְטִיל, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיָּהּ. וְעַל דָּא הוּא קָאִים לְדַכָּאָה לְכָל אֵינּוֹן דְּעָאֲלִין לִבֵּי מִטְרוֹנִיתָא, בְּגִין דְּלֹא

ומשום כך, כל מה שצריך מבית המלך הוא נוטל, ואין מי שימחה בידו. ולכן הוא עומד לטהר את כל אותם שנכנסים לבית הגבירה, כדי שלא תמצא טמאה באותם בני ההיכל, ומשום כך כתוב ולקח למטהר שתי צפרים וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.